Secvențe cotidiene

DACĂ SPUNE PROFESORUL ION RIZEA, SĂ-L CREDEM!

Între Gheorgheni și Toplița, în depresiunea Giurgeului, se află comuna Sărmaș. La intrarea în această așezare de munte din județul Harghita atrage atenția o pîrtie de sanie, cu mantinelă de la un cap la altul.

Cînd și din inițiativa cui a apărut această bază sportivă de iarnă? Primarul Viorel Rusu precizează că ideea a aparținut prof. de educație fizică Ion Rizea. Venit în localitate după ce a terminat Institutul pedagogic din Oradea (șef de promoție), el s-a arătat de la început un destoinic organizator, un tînăr de acțiune. Întors cu elevii săi de la un concurs de sanie, desfășurat în 1979 la Vatra Dornei, profesorul Rizea și copiii din clasa la care era diriginte au început să sape în munte profilul pistei și, apoi, au construit zidul de sprijin, din piatră culeasă din albia rîului Mureș. „Organizînd primele întreceri de săniuș, își amintește primarul, ne-am trezit în fața unor noi probleme care atunci ni se păreau greu de rezolvat: nu aveam unde adăposti sportivii și antrenorii, nu aveam cu ce transporta apa pentru înghețarea pistei, nu aveam sănii de concurs. Ne-am lovit și de alte dificultăți, dar nu ne-am dat bătuți. Ne-am gîndit că avem meseriași iscusiți în comună, iar profesorul Rizea, care din 1981 a fost promovat ca director al școlii, a dovedit că are un adevărat arsenal de... soluții practice". *În 1981 s-a mărit lungimea pistei de la 360 la 540 m, a început montarea mantinelei de protecție; în 1982 s-au adus îmbunătățiri la rampa de lansare, demarîndu-se și lucrările de amenajare a cabanei-vestiar, a cabinelor pentru arbitraj, a liniei telefonice, toate cu contribuția cetățenilor; în 1983 s-a schimbat profilul unor viraje, mărindu-se astfel gradul de dificultate a pistei la cotele celor mai competitive baze sportive de acest gen din țară.*

De munca profesorului Ion Rizea *se mai leagă reamenajarea sălii de sport a școlii (dotată cu aparatură pentru gimnastică și panouri de baschet), noile terenuri bituminizate de handbal, volei și tenis, pîrtia de schi, arena de popice, precum și transformarea fostului depou de locomotive în sală de sport a comunei. Întrebîndu-l* pe Ion Rizea *cum au fost dobîndite toate acestea, ne-a răspuns cu multă modestie:* „Nevoia ne-a făcut să căutăm soluțiile pentru efectuarea orelor de educație fizică în condiții corespunzătoare și tot ea ne-a dus la realizarea bazei materiale necesare pregătirii, într-un timp mai scurt, a talentelor sportive". *Apoi, a conchis:* „Cu pasiunea și ambiția tinerilor noștri, vă asigur că nu ne vom opri aici. Va veni vremea cînd Sărmașul se va mîndri cu primii campioni la sanie".

...O spune Ion Rizea, unul dintre acei dascăli care știu nu numai să viseze, ci pun umărul serios la treabă și fac treabă bună. Merită să-l credem !

Traian IOANIȚESCU

Punctul final după o cursă de 540 m, cît măsoară noua pistă de sanie a sărmășenilor

AZI REÎNCEPE LA GHEORGHENI CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI (grupa I)

Etapa a 4-a a Campionatului național de hochei, prima grupă valorică, este așteptată cu deosebit interes. După victoria pe care S.C. Miercurea Ciuc a obținut-o luni asupra dinamoviștilor, are loc o distanțare a învingătorilor față de bucureșteni în clasamentul actual. În consecință, derby-ul de joi dintre ocupantele primelor două locuri, **Steaua** și **S. C. Miercurea Ciuc**, capătă noi valențe, o eventuală victorie a hocheiștilor din Ciuc asupra campionilor micșorînd la numai două puncte diferența dintre ele.

Iată clasamentul: 1. **Steaua** 34 p, 2. S. C. Miercurea Ciuc 30 p, 3. Dinamo 22 p, 4. Progresul Miercurea Ciuc 13 p, 5. Dunărea Galați 5 p, 6. Avîntul Gheorgheni 4 p.

Programul partidelor de azi: 10,30: **Dunărea Galați — Steaua**; 16,00: **Avîntul Gheorgheni — Dinamo**; 18,30: **Progresul M. Ciuc — S.C.M. Ciuc**. Programul de joi: **Progresul Miercurea Ciuc — Dinamo; Avîntul Gheorgheni — Dunărea Galați**; S. C. Miercurea Ciuc — Steaua.

ÎNTRECERI ALE TINERILOR HOCHEIȘTI

● **CU JUNIORII MICI ÎN CAMPIONATUL JUNIORILOR MARI!** După 5 zile de întreceri au luat sfîrșit, la Galați, meciurile primului tur al **Campionatului național de hochei al juniorilor mari.** Întrecerile au marcat o creștere valorică a jocurilor, tinerii hocheiști luptînd cu ambiție pentru o comportare cît mai bună. Din păcate, încă există o evidentă discrepanță între echipele C.S.Ș. Dunărea, S.C. Miercurea Ciuc și — parțial — Steaua și restul formațiilor. Ar mai fi de menționat faptul că gălățenii au folosit în ultimele 3 partide foarte mulți juniori II. Iată rezultatele: **S.C. Miercurea Ciuc — Petrolul Ploiești** 12—2 (8—2, 3—0, 1—0), **C.S.Ș. Dunărea — Petrolul** 11—3 (4—0, 3—1, 4—2), **Steaua — C.S.Ș. IMASA Sf. Gheorghe** 8—4 (6—1, 0—1, 2—2), **S.C. Miercurea Ciuc — C.S.Ș. Suceava** 17—4 (4—1 7—0, 6—3) (T. **SIRIOPOL — corespondent).**

CAMPIONATUL NAȚIONAL AL JUNIORILOR I (seria a II-a valorică) la hochei s-a încheiat pe patinoarul din Tîrgu Mureș. Iată rezultatele înregistrate și clasamentul la zi: 1. **C.S.Ș. Tîrgu Mureș** (7—3 cu C.S.Ș. Pionierul Brașov, 8—0 cu C.S.Ș. 2 Dinamo București, 8—2 cu C.S.Ș. Rădăuți, 5—2, cu C.S.Ș. Odorheiu Secuiesc) 8 p, 2. C.S.Ș. Odorheiu Secuiesc (7—5 cu C.S.Ș. Pionierul Brașov, 2—5 cu C.S.Ș. Rădăuți, 7—5 cu C.S.Ș. 2 Dinamo) 4 p, 3. C.S.Ș. Pionierul Brașov 4 p, 4. C.S.Ș. 2 Dinamo București 2 p, 5. C.S.Ș. Rădăuți 2 p. (**Gh. BOTEZAN — corespondent**).

„CUPA CLUBURILOR SPORTIVE ȘCOLARE". Pe patinoarul artificial din Suceava s-a desfășurat „Cupa cluburilor sportive școlare" la hochei. Au participat formații din **Galați, Gheorgheni, Miercurea Ciuc, Sfîntu Gheorghe** și **Suceava** (echipa **C.S.Ș. Rădăuți**, cea mai apropiată geografic, nu s-a prezentat !...). Clasamentul competiției se prezintă astfel: 1. **C.S.Ș. Galați** (12—2 cu Miercurea Ciuc, 12—1 cu Suceava, 11—1 cu Gheorgheni, 11—1 cu Sf. Gheorghe) 8 p, 2. C.S.Ș. Gheorgheni (11—1 cu Miercurea Ciuc, 14—1 cu Sf. Gheorghe, 14—1 cu Suceava) 6 p, 3. C.S.Ș. Miercurea Ciuc 2 p, 4. C.S.Ș. Sfîntu Gheorghe 2 p, 5. C.S.Ș. Suceava 0 p. (**I. MINDRESCU — corespondent**)

MIHNEA NĂSTASE, ÎNTRE CEI MAI BUNI JUNIORI AI LUMII

Ultimul clasament mondial al jucătorilor de tenis juniori (întocmit la 1[illegible] decembrie anul trecut) îl situează pe tînărul nostru campion **Mihnea Năstase pe locul 20 în proba de simplu, cu un total de 415 p.** Trebuie menționat faptul că în această companie a primilor 20 de juniori ai lumii doar Mihnea și alți trei tenismani (Haime Izaga, Peru, loc 13, Augustin Moreno, Mexic, 15 și Aaron Krickstein, S.U.A., 19) sînt născuți în 1967 (Mihnea la 7 februarie), ceilalți fiind cu un an și cu doi ani mai vîrstnici. În proba de dublu juniori, Mihnea Năstase ocupă locul 12, cu 370 p. Iată, deci, o bună evoluție a tînărului nostru reprezentant, de la care se așteaptă, în continuare, rezultate superioare, atît în competițiile individuale, cît și în cele în care va evolua în echipa României în întrecerile internaționale.

ÎNCEPE „CUPA UNIRII" LA TENIS

Prima competiție oficială „indoor" a tenisului, în noul an, este **„Cupa Unirii"**. Întrecerea va avea loc **între 16 și 22 ianuarie, seniorii și senioarele urmînd a evolua în Sala sporturilor din Hunedoara, în timp ce juniorii și junioarele vor juca la Bacău.**

Fotbal

Retrospectivă la primul „semestru" al campionatului (III)

ACEL 60 LA SUTĂ AL FACTORULUI PSIHIC

Fotbalul merge înainte, cu pași de uriaș depășind mereu alte și alte cote de interes și popularitate. Nimic nu pare să-i poată sta în cale. Peste 150 de țări visează titlul mondial, lupta e tot mai acerbă, se licitează toate mijloacele fizice, psihice etc., etc., dovadă și acest 12—1 al Spaniei, meci în care crainicii reporteri, cuprinși de frenezie, se strigau unii pe alții, ca suporterii scoțieni, uitînd de cabină, de microfon, de rostul prezenței lor la capătul acestui meci în care scorul părea desprins dintr-o poveste de acum 50 de ani, într-o curte de școală din Fălciu sau Beclean.

Fotbalul, să fim sinceri, nu mai e de mult un joc... Zilele trecute, Cămătaru, puternicul și calmul Cămătaru, răspunzînd unei întrebări, a spus că momentul cel mai frumos din bătălia calificării pentru Paris a fost fluierul final al arbitrului Palotai. Cu alte cuvinte, Cămătaru a uitat teribilele secunde ale cursei sale victorioase spre poarta în care marcase, cu 25 de ani în urmă, Pele, a uitat și momentul crucial al golului lui Geolgău la Bratislava, invocînd doar momentul în care totul s-a sfîrșit, după minutele acelea de final cînd mulți telespectatori n-au mai putut privi, ieșind din cameră și înfundîndu-și urechile...

Cîndva, e destul de mult de atunci, fotbalul era un joc de copii chiar cînd era jucat de bărbați. Jucătorii veneau la meci pe bicicletă sau pe jos, cel mult în compania unui copil, care, anticipînd parcă rolul pe care îl va avea cîndva vedeta, cerea permisiunea să-i ducă valijoara. Erau vremuri cînd vestiarul era comun, cînd adversarii se tachinau glumind. Era epoca în care, după joc, ambele echipe se adunau într-o grădină de vară ca s-o asculte pe Maria Tănase sau pe Ioana Radu. Dobay, celebrul Dobay, mărturisea că nu s-ar fi apucat de fotbal dacă i s-ar fi retras dreptul de a **rejuca** meciul de-abia încheiat în fața unui pahar de bere sau chiar de Cadarca...

Astăzi, prețul victoriei a crescut pînă la incalculabil. Vestiarul nu mai e de mult comun. Mai mult, există vestiare în care oaspeții cercetează în primul rînd dacă nu cumva stă ascuns vreun microfon care să transmită în vestiarul **celălalt** ultimele indicații ale antrenorului oaspeților.

Așa se face că vechea împărțire didactică a fotbalului pe factori — fizic, tehnic, tactic și psihic — a suferit modificări procentuale esențiale. Un antrenor din vechea gardă spunea la recenta consfătuire că în bătălia încheiată la Bratislava rolul factorului psihic poate fi evaluat la **60 la sută**. Întreg fotbalul mondial e conștient de acest lucru. Cu mulți ani în urmă, Brazilia a prevăzut un psiholog în schema expedițiilor sale europene. (Chiar și încercarea naivă de a beneficia și de previziunile unui astrolog nu face decît să confirme ideea că factorul psihic a pus stăpînire pe fotbal). Europenii recurg mai puțin la psihologi de profesie, dar sînt convinși că antrenorul trebuie să fie în primul rînd un fin psiholog.

Uneori, însă, psihologul autodidact comite greșeli. Un exemplu mai sugestiv decît toate am avut la Stockholm. În ziua sosirii echipei României, în iunie trecut, ziarul **Expressen** a apărut cu o dublă pagină de caricaturi cu titlul **„Așa faultează fotbaliștii români"**. Cineva mizase — era evident — pe posibilitatea de a-i demobiliza și în acest fel pe oaspeți. Jucătorii și-au manifestat, încă de la aeroport, indignarea. Probabil că dacă meciul s-ar fi disputat peste o oră, efectul psihic ar fi fost dezastruos. Doar Lucescu părea calm. A doua zi, în dimineața jocului, mare a fost surpriza jucătorilor cînd au fost invitați să vizioneze prima repriză a meciului Suedia — România, de la București. Comentatorul improvizat, antrenorul, a spus doar cîteva cuvinte: **„E bine să vedem cum faultăm noi, românii"**. Efectul a fost extraordinar. Realitatea de pe teren dezmințea paginile din ziarul suedez și se transforma într-o formidabilă armă psihologică, pe care nu a putut-o învinge nici arma chimică a petardelor de Rasunda...

Am ales un exemplu. S-ar putea da nenumărate altele. Cert e că antrenorul de astăzi nu mai poate fi veselul personaj care părăsește vestiarul cu îndemnul „pe ei, și la gară !", pentru ca peste 20 de minute să se congestioneze strigînd, apelînd la mijloacele psihologice ale gornistului, dar care se întorc aproape întotdeauna împotriva echipei.

Cu ani în urmă, la Guadalajara, după terminarea meciului Anglia — România, reporterii au depășit cele 15 minute cu Ramsey în micul studio TV de sub tribună. La încheierea acelor 15 minute, antrenorul echipei României a părăsit stadionul. Cînd Ramsey a ieșit din studio, cu o anume întîrziere, reporterii **au rămas perplecși. Lipsea celălalt.** Așa a început goana lor spre hotelul Gran, unde ajunseseră „tricolorii". Și Angelo Niculescu a acceptat cu mare greutate să le acorde un interviu, după ce a primit scuzele de rigoare. În jurul lui, băieții nici nu-și dădeau seama, poate, că asistă la o lecție de psihologie.

Peste trei zile, România învingea Cehoslovacia, pe Guadalajara, într-unul dintre cele mai frumoase meciuri ale sale.

Rolul factorului psihic, etalat mai ales în planul marilor bătălii internaționale ale fotbalului, este o sursă de vigoare rareori valorificată în campionatul nostru. Fie și numai pentru faptul că atîtea și atîtea jocuri se dispută într-un **dolce far niente** care cere apoi mobilizări speciale. Care „mobilizări speciale" nu pot fi o soluție la infinit...

I. CH.

Consens în Poiana Brașovului

ADVERSARII SÎNT PUTERNICI, DAR NU INVINCIBILI!

Important este ca vîrful de formă să se producă în iunie

POIANA BRAȘOV, 10 (prin telefon). Ziua de marți a fost dominată de așteptarea rezultatului tragerii la sorți. Bineînțeles că programul și-a urmat cursul obișnuit, astfel încît febra așteptării s-a limitat la cele 15 minute dintre momentul încheierii jocului la două porți (tinerii contra „bătrînii", scor 5—2) pe un teren pe care stratul de zăpadă a mai crescut cu 10 cm, ajungînd la 40 cm.

În momentul în care telefonul redacției anunța în Poiană rezultatul tragerii la sorți, în jurul acestui telefon se afla majoritatea lotului.

Iată cîteva reacții, la cald.

Ștefănescu: *„O grupă grea, dar bună !"*

Iorgulescu: *„Sigur că nu ne-am așteptat ca grupa să fie mai ușoară sau mai grea decît cealaltă, dar îmi pare bine că nu jucăm cu echipa gazdă și cu fotbaliștii iugoslavi, întotdeauna dificili. În ceea ce mă privește, sînt foarte bucuros la gîndul că voi juca la Rummenigge, după ce am jucat la Rossi".*

Lung: *„Am spus-o și înainte de tragerea la sorți, nu există bile bune și bile rele. Un avantaj real e, totuși, în faptul că nu am căzut cu Franța. Aștept revanșa cu Spania, după calificările ratate în compania acestei echipe".*

Negrilă: *„Dacă vreți să mă credeți, îmi convine".*

Geolgău: *„Am dorit mult să cădem cu Portugalia. E un meci de baraj, fără Strömberg și Filipovici".*

Bölöni: *„Grupă grea, totuși avem șansa de a juca în compania R.F. Germania, finalista la Mundial, după ce am jucat cu campioana, Italia. Consider că adversarul cel mai periculos este Spania".*

Balint: *„Cel mai important lucru e că trebuie să prindem forma maximă în prima decadă a lui iunie".*

Klein: *„N-aș putea spune că e o grupă ușoară. Nimic nu e ușor în faza asta. Avem un oarecare avantaj în faptul că jucătorii noștri cunosc mai bine fotbalul portughez și pe cel spaniol, mai ales prin prisma întîlnirilor intercluburi. Dificil e faptul că n-am jucat niciodată un meci oficial cu echipa R.F. Germania".*

Mircea Rădulescu: *„O grupă dificilă, în care toate cele trei echipe practică un fotbal tăios, inclusiv Portugalia".*

Dr. Nicolae Andreescu: *„Mie mi se pare un mic avantaj în faptul că jucăm într-o grupă în care Spania și Portugalia au stiluri asemănătoare. În grupa cealaltă, cîte echipe, atîtea stiluri".*

★

Tragerea la sorți, după cum se poate vedea, a fost primită cu o anume maturitate de jucătorii noștri. În general, ei consideră avantajos faptul că nu vom juca cu eternii noștri rivali și prieteni, fotbaliștii iugoslavi, care sînt capabili să pună în dificultate orice echipă din lume. (În paranteză fie spus, unii dintre ei erau de părere că nici Franța nu poate fi sigură de calificare în compania a două echipe care nu-l convin prin tradiție, Belgia și Iugoslavia).

În ceea ce ne privește, considerăm că grupa este la fel de grea ca și aceea a preliminariilor. Echipa R.F. Germania este, oricum, egala Italiei, ca să nu vorbim de faptul că ea a depășit, după cît se pare, refluxul după El Mundial. Ceilalți doi adversari — Spania și Portugalia — sînt la fel de dificili. De altfel, toate cele trei echipe cu care se vor înfrunta fotbaliștii tricolori au motivații bine determinate: R.F. Germania pare decisă să șteargă amintirea anului 1983, Spania va căuta să găsească teren de revanșă pentru comportarea sub așteptări de la El Mundial, în timp ce Portugalia aleargă după victorie încă de pe vremea lui Eusebio, iar de atunci au trecut 18 ani...

Ioan CHIRILĂ

Microinterviuri la obiect

ÎN 5 MINUTE... A SPUS TOTUL

De vorbă cu Grigore BUHANCĂ, președintele clubului Dunărea C.S.U. Galați

— Ce înseamnă pentru dv., tovarășe inginer Buhancă Grigore, ca om de formație tehnică, acest — 8 din „clasamentul adevărului", cotă corespunzătoare echipei Dunărea C.S.U. Galați ?

— **Înseamnă — evident — două soluții de primăvară...**

— Adică ?

— **Adică „A" sau „B"... Rămînem sau retrogradăm...**

— Pe ce se întemeiază acest „sau" al dv. ?

— **Să știți că privim cu realismul nu numai necesar, dar și obligatoriu acest SAU, ca pe o bifurcație cu șanse procentuale în măsură să ne intereseze în ambele continuări. Concret: primo — nu sîntem ultrapesimiști, dar —8 înseamnă —8, adică... apropierea „B"-ului, la care sîntem obligați să ne gîndim cu atît mai mult cu cît toate echipele din partea inferioară a clasamentului vor lupta fără precupețire pentru a nu retrograda...**

— Scuzați-mă că vă întrerup, dar cum vă gîndiți — tot concret — la... Divizia „B" ?

— **Nu cu spaimă — nu moare nimeni dintr-o retrogradare —, ci cu gîndul că dacă o fi să retrogradăm trebuie să ne întărim din timp pentru a reveni chiar în anul următor în „A". Dar cum noi sîntem încă în prima Divizie a țării, nu am ABANDONAT — și aici scrieți: secondo — ideea de a face tot, dar absolut tot ce este posibil pentru a ne menține. Mai mult, ideea noastră nu este chiar o utopie, ea s-a născut din calcule...**

— Care sînt — mulți iubitori ai fotbalului sînt foarte curioși să le afle — aceste calcule ?

— **Aceste calcule intră într-o ecuație în care se află încă (cel puțin) 3 echipe: Tîrgoviște, Baia Mare și Rapidul. Cu alte cuvinte, lîngă graficul evoluției echipei noastre vom pune permanent în paralel — ca la școală ! — graficele evoluțiilor concurentelor noastre întru rămînere în „A", fiecare punct în plus putînd însemna pentru noi rezolvarea fericită a problemei.**

— O rezolvare foarte foarte grea...

— **Fără nici o îndoială ! Dar să știți că nici concurentelor noastre nu o să le fie cu nimic mai ușor.**

M. P.

de la corespondenții noștri

● HOLUL SĂLII SPORTURILOR din Iași găzduiește în aceste zile o interesantă expoziție de fotografii, expoziție organizată de C.J.E.F.S. și redacția ziarului local „Flacăra Iașului". Cele peste 100 de exponate, fotografii selecționate din circa 1500 cîte au fost trimise organizatorilor, reprezintă aspecte din bogata viață sportivă a orașului. ● PESTE 200 DE ELEVI din Caransebeș au participat, zilele trecute, la întrecerile ale vacanței de iarnă. Printre sporturile la care au avut loc concursuri s-au numărat șahul și tenisul de masă. În fața tablelor cu 64 de pătrățele cei mai buni au fost elevii Liceului pedagogic (f) și ai Școlii generale nr. 1 (b). În jocul cu mica minge de celuloid s-au impus, în mod special, Loreta Nițescu și Mircea Dan (Lic. pedagogic) — la categoria 11—12 ani, precum și Claudia Vasilescu (Lic. pedagogic) și Teofil Lepși (Șc. gen. 8) — la categoria 13—14 ani. ● PE PRIMELE LOCURI în clasamentul celor mai buni 10 sportivi ai județului Bihor figurează Maria Radu (C.S.U. Oradea) — atletism (campioană mondială universitară la 3 000 m), Cristina Szakacs (Crișul Oradea) — sărituri în apă, și Ștefan Nagy (Spartac Oradea) — judo. ● ACTIVITATEA de masă la sporturi de iarnă a demarat în bune condiții la Bistrița, cu toate că, uneori, condițiile meteorologice nu prea sînt favorabile. Astfel, asociațiile sportive C.F.R. și Gloria au dat în folosință două patinoare naturale, iar pîrtiile de la Fîntînele și Măgura Calului sînt acum locurile de întîlnire ale celor care iubesc și practică schiul și săniușul, în frunte cu elevii aflați în vacanță. ● LISTA PRIMILOR 10 SPORTIVI pe 1983 ai clubului bucureștean Voința arată astfel: 1. Ștefania Borș — baschet, 2. Elena Pană — popice, 3. Elena Andreescu — popice, 4. Horia Ardac — popice, 5. Marilena Burcea — popice, 6. Lucia Grecu — baschet, 7. Constantin Bănescu — popice, 8. Ilie Văcărie — box, 9. Dorina Namician și Mircea Țicleanu — orientare turistică, 10. Maria Cristoloveanu — volei. ● SALA SPORTURILOR din Deva a găzduit, în fața unor tribune arhipline, finala competiției de minifotbal „Cupa Unirii", care a opus formația locală, Mureșul-Explorări, fruntașa seriei a VIII-a Diviziei „C", și Corvinul Hunedoara. De la divizionara „A" n-au lipsit internaționalii Klein, Gabor, Văetuș, Petcu, precum și exhunedorenii Rednic și Andone. Trofeul a revenit echipei Corvinul, care a cîștigat cu 15—14, în urma unui joc atractiv. Competiția a fost organizată de C.J.E.F.S. Hunedoara.

RELATĂRI DE LA: Al. Nour, N. Magda, I. Ghișa, Fl. Toma, I. Ion și I. Simion.

ÎN CALENDARUL COMPETIȚIONAL, FILA INIȚIATIVEI!

Însemnări

Oricît de variat și complex ar fi procesul de pregătire, oricît de atractiv ar fi un program de antrenament, concursul, competiția, confruntarea cu adversarii polarizează interesul major al sportivului, îl mobilizează pe deplin, îl solicită intens la autodepășire. Pentru că, în fond, motivația performanței, invocată de-a lungul întregii perioade pregătitoare, se regăsește integral în timpul competiției, la finele căreia este încununată cu satisfacția și bucuria succesului, sau bifată cu amărăciunea eșecului. **Aserțiune valabilă cu atît mai mult în cazul copiilor și juniorilor, dornici mereu de întrecere, de verificare a forței și talentului lor.**

Calendarul competițional constituie coloana vertebrală a unui an, a unui sezon, asigurînd din timp punctele de reper, de verificare a pregătirii sportivilor în vederea atingerii vîrfului de formă la întrecerile nr. 1 ale fiecărei discipline. Este vorba, bineînțeles, de calendarul competițional central, alcătuit pe baza cerințelor de prim ordin ale federațiilor de resort, privind campionatele naționale (individuale și pe echipe) și prezența celor mai autorizați sportivi români în arenele internaționale. Program care, însă, în mod firesc, nu se poate extinde totdeauna pînă la nivelul copiilor și juniorilor, care resimt și ei nevoia unui cadru competițional adecvat (mai ales prin frecvența programării). Și atunci soluția nu poate **fi alta decît aportul organelor locale ale mișcării sportive și, mai ales, inițiativa (finalizată) a cluburilor și asociațiilor.**

În acest sens, clubul **Tractorul Brașov** constituie un exemplu demn de urmat. De pildă, secția de scrimă a reușit să impună, cu investiție de gîndire și spirit gospodăresc, o prestigioasă competiție internațională de sabie, „Trofeul Carpați".

Dar nu numai marii performeri se află în atenția clubului brașovean. Recent, am aflat că el va organiza, la mijlocul lunii martie, în colaborare cu federația de scrimă și cu sprijinul comisiei municipale brașovene de resort, un concurs republican de junioare III, rezervat floretistelor între 12 și 15 ani, care să suplinească absența unei asemenea competiții din calendarul central. Și, sîntem siguri, dincolo de diplomele, medaliile și celelalte recompense acordate celor mai bune mici floretiste, succesul va fi asigurat și de dorința de confruntare și verificare în condiții de concurs a candidatelor la performanță, susținută de toate cluburile și secțiile de scrimă din țară care se gîndesc la „schimbul de mîine" al acestei importante discipline olimpice.

Paul SLAVESCU

ECHIPELE CALIFICATE ÎN CAMPIONATELE DE JUNIORI LA TENIS DE MASĂ

În Sala sporturilor din Odorheiu Secuiesc s-au disputat întrecerile concursului de calificare în campionatele pe echipe de juniori la tenis de masă. S-au înscris 23 de formații de băieți și 14 de fete, în turneele finale ajungînd să-și dispute cele două locuri care dădeau dreptul la calificare echipele: STIROM C.S.Ș. 2 București, Eterni Oradea, C.S.Ș. 1 Spartac București și C.S.Ș. Slatina — băieți și C.S. Arad, C.S.Ș. Rovine Craiova, Unirea Tricolor București și C.S.M. Buzău — la fete.

În concursul **echipelor masculine** primele două locuri au fost ocupate de **STIROM C.S.Ș. 1 Buc.** (Romulus Revis, Florin Mercioiu, **Laurențiu Birlan, antrenor Constantin Mihăilă), care a obținut următoarele rezultate: 5—0 cu C.S.Ș. Slatina, 5—3 cu Eternit Oradea și 5—0 cu C.S.Ș. 1 Spartac Buc., precum și Eternit Oradea** (Csaba Csiszar, Vasile Debreczeni, Antoniu Dărăban, Alexandru Peck, instructor Ioan Corburean), **5—2 cu C.S.Ș. 1 Spartac, 5—0 cu C.S.Ș. Slatina.**

În concursul feminin, pe primele două locuri — **C.S. Arad** (Irina Marton, Andrea Geller, Adriana Spirleanu, antrenor Magdalena Leszay), **5—2 cu Unirea Tricolor, 5—2 cu C.S.Ș. Rovine și 5—2 cu C.S.M. Buzău, și C.S.Ș. Rovine Craiova** (Cristina Ilisei, Irina Săraru, Simona Coroian, antrenor Cătălin Cojocaru), **5—2 cu Unirea Tricolor, 5—1 cu C.S.M. Buzău.**

Cei mai buni jucători s-au dovedit în acest concurs Irina Marton și Romulus Revis, care nu au pierdut nici un meci.

Ieri a început concursul de calificare pentru echipele de seniori, la care s-au prezentat 8 formații feminine și 21 masculine.

VICTOR FIREA, O VIAȚĂ ÎN SLUJBA ATLETISMULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

la Berlin. Eu am început prin '39, eram la internat la liceu, la Piatra, profesorul Iovănescu a organizat un concurs de cros între clase. Am ieșit al treilea, dar apoi am cîștigat pe școală, am venit la București, la inter-școlare și am ieșit din nou primul. Alergam în cipici făcuți la croitoria școlii. Am fost legitimat la Stadiul Român, veneam cu trenul la concursuri, cu un sfert de pîine în geantă. Am fost și „suspendat", adică eliminat două săptămîni din școală, pentru că tăiasem două brazde de lucernă pentru a-mi face o „pistă" de antrenament.

— Ați epuizat spațiul. Mai aveți încă 10 rînduri...

— ***Atletism adevărat am făcut după '44. În 1947 eram student la I.E.F.S., am fost selecționat prima dată în echipa națională, dar n-am plecat la Balcaniadă. În '49 am alergat la crosul „l'Humanité", am ieșit al 4-lea, și în aceeași vară am concurat pentru echipa națională în meciurile cu Cehoslovacia și Polonia. Am alergat pînă în 1958, am fost de opt ori campion la 3 000 m obstacole, adunînd crosul și pista se fac vreo 30, am fost de mai multe ori recordman la obstacole, ultima oară în 1952, cu 9:02,4. Am lucrat apoi la clubul Dinamo, șef al serviciului sporturi individuale, în 1961 am venit la U.C.F.S., ca instructor, în 1964 am fost numit secretar al federației. Între 1977 și 1979 am lucrat la secția de performanță a Consiliului Național, apoi din nou la federație. Cam asta e.***

— Care au fost cele mai mari bucurii pe care le-ați trăit? Ca sportiv și ca activist la federație.

— *Ca sportiv, indiscutabil, participarea la Jocurile Olimpice de la Helsinki. Mi s-a împlinit un vis pe care l-am avut de mic copil. A fost, dealtfel, singura Olimpiadă pe care aveam să o văd „pe viu". Ca secretar, două amintiri îmi sînt mai dragi. În primul rînd, bilanțul de la J.O. din 1968 — două medalii de aur și două de argint cucerite de o mînă de atleți. Apoi, să nu rîdeți, construirea, în 1975, a primei piste sintetice în țară, acel „Elbitex" românesc, așezat pe Stadionul Republicii. Am stat zi și noapte cu muncitorii, se apropia Balcaniada, le aduceam mîncare noaptea. Am nivelat muchiile lăsate de agregat, între culoare, cu fierul de călcat. Dar a ieșit !*

— Și amintiri mai puțin plăcute ?

— *Au fost mai multe, dar ce rost are să vorbim de ele? Știu că am fost un om incomod, eram dat afară pe ușă și intram pe geam, cum se spune, dar nu renunțam cînd știam că pot face ceva în folosul atleților, al atletismului.*

— Ați fost apreciat de sportivi, iubit chiar. În perioada cît ați fost la federație am avut o serie de mari atleți. Ați avut slăbiciuni ?

— *Două în mod deosebit: Valeria Bufanu-Ștefănescu și Ilie Floroiu. Bufanu făcea orice pentru echipa națională, concura, la o Balcaniadă, și la 4—5 probe. Pe Iliuță îl iubesc ca pe copilul meu, și-ar da și sufletul pentru performanță. Am încercat însă să mă apropii de toți, să-i înțeleg pe toți...*

— Ați fost un om de acțiune, mai tot timpul plecat pe teren.

— ***Din birou nu poți să-ți dai seama de realitate, iar performanța se face pe stadion.*** *Nu am avut timp să plec cît aș fi vrut eu. Mă duceam să ajut, nu să controlez. N-am ținut seama de funcție, m-am considerat un ostaș al atletismului, am căutat să rezolv operativ problemele acolo unde apăreau. M-am bucurat de fiecare dată cînd într-un loc sau altul se făcea ceva pentru atletism. Și i-am sprijinit pe cei care munceau pentru atletism.*

— Exemple ?

— *Președinți de consilii județene ca Ion Rinderu la Craiova, Gheorghe Crețu la Pitești, președinți de comisii județene ca Ovidiu Gavrilă la Focșani, Adrian Angheluță la Botoșani, antrenori-animatori ca Olimpi Constantinescu-Nehoi. Și alții.*

— Știu că în perioada în care ați fost secretar permanent al Jocurilor Balcanice, și nu numai atunci, ați făcut multe și pentru atletismul din Balcani...

— ***Am vrut să demonstrez că atletismul din Balcani este o forță. L-am invitat pe Adriaan Paulen la Jocurile Balcanice. De atunci, I.A.A.F. trimite delegați la fiecare ediție.***

— Se vorbește, nu de azi de ieri, că atletismul este un sport prioritar. Este el cu adevărat, tovarășe Firea ?

— *Dacă vrem să fim sinceri, trebuie să recunoaștem că nu. Sînt lucruri care depășesc puterile federației. Un exemplu: am avut campioni și medaliați olimpici la aruncările lungi, disc și suliță, dar nu avem un teren pentru aruncările lungi în București ! Nu avem un sistem* ***competițional în atletism pentru toți școlarii. Față de ce se pretinde de la atletism, față de ce este astăzi atletismul în lume, nu putem spune că atletismul este, la noi, un sport*** *prioritar. Deși tineretul nostru are calități native deosebite.*

— N-ați obosit, tovarășe Firea ?

— *N-am obosit, pentru că atletismul a fost pasiunea* ***mea****, viața mea.*

— Ce înseamnă pasiune ?

— *Să muncești. Să muncești și să crezi în ceea ce faci.*

...În 1930, cu prilejul J.O. de la Moscova, Victor Firea, membru al comitetului de cros al federației internaționale, a devenit primul român distins cu „Diploma de onoare a I.A.A.F." pentru „merite deosebite aduse la dezvoltarea atletismului pe plan mondial". O frumoasă recunoaștere a forului internațional, pentru lupta de o viață a acestui ostaș exemplar al atletismului românesc...

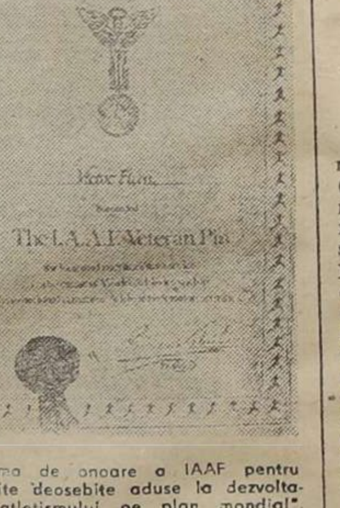

Diploma de onoare a IAAF pentru „merite deosebite aduse la dezvoltarea atletismului pe plan mondial".

„VÎNT DIN PUPA" PENTRU CAIACUL ROMÂNESC...

(Urmare din pag. 1)

mondiale [illegible] la Nottingham (1981) și [illegible]rad (1982), unde rezultatele au fost nesatisfăcătoare. Crepusculul lui Vasile Diba, mai timpuriu decît l-am fi așteptat — campionul olimpic de la Montreal va împlini abia în acest an 30 de ani, dar el a strălucit practic doar între 1974 și 1978 —, inconstanța lui Ion Bîrlădeanu, cel care a fost urmaș în fruntea caiaciștilor, fără a-i egala însă palmaresul, și neîmplinirea totală a înzestrării lui Ion Geantă (ajuns și el acum la 25 de ani, vîrstă la care Diba „spusese" tot, iar Geantă n-a spus, încă, mai nimic), toate acestea au îndepărtat caiacul românesc de pozițiile fruntașe. Mai ales că în această perioadă, caiacul mondial — unde concurența este, oricum, mai mare decît la canoe — a cunoscut o generație foarte valoroasă de caiaciști, în frunte cu Rudiger Helm și Vladimir Parfenovici.

În al doilea rînd, succesul neașteptat de la Tampere este important pentru că reprezintă, deopotrivă, triumful și răsplata unei noi concepții de pregătire, a unei noi mentalități. Echipajul Velea — Letcaie — Constantin — Fedosei, care nu este alcătuit din principalele individualități ale caiacului nostru, **este singurul echipaj românesc care** se pregătește și concurează în aceeași alcătuire de o bună perioadă de vreme. S-a dovedit încă o dată că într-un echipaj de 4 omogenitatea — în primul rînd tehnică și nu în ultimul rînd sufletească ! — **este mai importantă** decît greutatea numelor adunate, că valoarea echipajului nu este sinonimă cu cea a individualităților. Conducerea tehnică a lotului a primit, la Tampere, răsplata pentru curajul — care înseamnă în ultimă instanță competență profesională — de a fi aruncat în luptă un adevărat echipaj, tînăr dar format și pregătit special, și nu o „selecționată de nume".

Desigur, afirmarea noilor campioni mondiali nu rezolvă toate problemele caiacului nostru. Să nu uităm că, în afara titlului la K 4 — 1 000 m, în celelalte 8 probe de caiac din programul campionatelor mondiale nu s-a mai obținut nici o medalie. Credem totuși că Ion Bîrlădeanu nu și-a spus ultimul cuvînt, că Ion Geantă își mai poate aduce încă la același numitor talentul și ambiția, că o parte din caiaciștii tineri din lot, colegi de generație cu Velea și ceilalți din caiacul de 4 tineri care au progresat continuu de-a lungul anului trecut, pot face în sezonul viitor marele salt care să-i facă competitivi pe plan internațional. Îi așteptăm !

Cu două medalii (chiar dacă numai de bronz) în trei probe, s-ar putea spune că fetele și-au făcut datoria la Tampere. Așteptam, totuși, mai mult, și așteptam în primul rînd tocmai de la echipajul de dublu, Agafia Buhaev — Tecla Borcănea, care nu a urcat pe podium. De-a lungul sezonului, ele ne-au dat mari speranțe, mai ales prin victoria de la regata Moscova, cea mai puternică dinaintea C.M., în fața campioanelor mondiale Fischer — Kuhn. Privind în perspectivă, **situația caiacului feminin pare, acum, cea mai puțin liniștitoare,** chiar dacă Borcănea a „urcat" lîngă cele două fruntașe, chiar dacă Ionescu a fost recuperată după o lungă absență. Ștefan are 31 de ani, Buhaev 30, ambele au în spate cariere lungi, prodigioase, dar — să recunoaștem — aproape de final. Tot ele vor duce greul și anul viitor, să sperăm cu succes. Dar apoi? Nu ne rămîne decît să nădăjduim că cele două mari campioane își vor prelungi carierele pînă cînd primii lăstari din „acțiunea gigantii" vor face pasul spre performanță...

Vladimir MORARU

LA APOLLO, UN NOU AN DE MUNCĂ

(Urmare din pag. 1)

de comitetul de partid (secretară tovarășa Elena Soglu), de comitetul sindicatului".

La această [illegible] se rezumă sportul de la „Apollo"? Nici vorbă. Stăm de vorbă cu șeful serviciului comercial, Cornel Anghel, omul care cunoaște viața întreprinderii ca pe viața propriei familii. „Avem campionate de casă, în cadrul „Daciadei" de iarnă, organizăm crosuri, acțiuni turistice săptămînale: avem echipe reprezentative de handbal, fotbal, volei..." Dar dumneavoastră personal? Zîmbește. „Fac eu sport, cum să nu fac. Joc tenis și... alerg pentru sănătatea mea". Adică, alergarea de plăcere. Reporterul insistă. „Adică: în fiecare zi alerg, împreună cu alți amatori, ori singur cîte 5 km în Parcul Tineretului ori la Dinamo". Și? „Și mă simt tînăr, cu poftă de muncă și de viață. Încercați și vă veți convinge". Într-adevăr, este tînăr, foarte tînăr și plin de viață acest om... trecut de prima tinerețe. De la el, de la Florian Cirialiu, de la Elena Anghel, de la Victor Vlădescu, de la mulți alții se alimentează flacăra sportului la întreprinderea „Apollo" din Capitală.

ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 8 IANUARIE 1984. Cat. 1 (12 rezultate): 1 variantă 100% autoturism Dacia 1300 și 1 variantă 25% a 17.500 lei. **Cat. 2 (11 rezultate):** 4 variante 100% a 6.872 lei și 130 variante 25% a 1.718 lei. **Cat. 3 (10 rezultate):** 79 variante 100% a 542 lei și 2.769 variante 25% a 136 lei. **Report la cat. 1:** 79.728 lei. Autoturismul **„Dacia 1300"** de la cat. 1, realizat pe un buletin jucat 100%, a revenit participantului Hij Ion din Medgidia.

● **Tragerea obișnuită Pronoexpres de astăzi,** 11 ianuarie 1984, se desfășoară începînd de la ora 14,30 în sala Clubului sportiv Progresul din București, str. dr. Staicovici nr. 42; numerele cîștigătoare vor fi transmise **la televiziune** la ora 15,20 și la radio în cursul serii.

LOZUL ANULUI NOU
(emisiune specială limitată)

ORICINE JOACĂ POATE CÎȘTIGA

● AUTOTURISME „DACIA 1300"

● 50.000, 10.000, 5.000 LEI etc.

Mai multe lozuri — mai multe șanse de mari succese